

Embedsmænd, der tilligemed Generalauditøren stilles udenfor den militære Rækkefølge. Dette maa formodentlig medføre, at de enten skal optræde i civil Dragt eller have en egen Paaklædning for at markere, at de ikke, som Tilfældet nu er, staar indenfor den militære Rækkefølge. Hvis en Sag gaar til Højesteret, udføres Tiltalen dér af Generalauditøren.

Det er ifølge Lovforslaget paalagt Rettergangscheferne og Afdelingscheferne at føre nøje Indseende med, hvorledes de undergivne anvender den dem tillagte Straffemyndighed; og finder en Rettergangschef, at en paalagt Straf er ulovlig eller ufortjent eller for streng, kan han enten ophæve eller nedsætte Straffen, men han kan aldrig skærpe den. Enhver foresat kan eftergive helt eller delvis en af ham selv paalagt Straf, naar det oplyses, at den helt eller delvis er ufortjent.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at Lovforslaget indeholder Bestemmelser om, at „Straffen kan paalægges saaledes, at dens Fuldbyrkelse udsættes og endelig bortfalder paa Betingelse af, at den paagældende ikke senere i sin, ikke ved Hjemsendelse afbrudte, Tjenestetid, for fast ansatte militæres Vedkommende i Løbet af 2 Aar, gør sig skyldig i en ny Forseelse, for hvilken der paalægges eller idømmes ham højere Straf end Irettesættelse, Bøde eller Kvarterarrest i 8 Dage.“ Dette er noget i Lighed med, hvad der er gældende i den borgerlige Retspleje, nemlig at der kan gives betinget Straffedom.

Idet jeg iøvrigt henviser til den afgivne Kommissionsbetænkning, vil jeg udtale Haab om, at de faa Uoverensstemmelser, der er og har været til Stede mellem Mindretallet og Flertallet i Kommissionen, maa udjævnes ved en kort Udvalgsbehandling.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne varmt anbefale det foreliggende Lovforslag til at nyde velvillig Fremme i dette høje Ting.

Jessen: Det ærede Medlem, som nu talte paa Venstres Vegne, har gennemgaaet Hovedpunkterne i Lovforslaget, og jeg kan derfor fatte mig meget kort.

Det er et ganske overordentlig betydningsfuldt Lovforslag, vi her behandler, et Lovforslag, som fuldstændig bryder med den hidtil gældende Ordning og bryder med den paa en saadan Maade, at jeg føler mig overbevist om, at alle vil finde, at det er en god Ordning, der nu vil blive indført. Herom vidner da ogsaa det, at der har været saa godt som Enstemmighed i den nedsatte

Kommission om Affattelsen af Lovforslaget.

Det er et gammelt demokratisk Krav, der opfyldes ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Bl. a. opfyldes et Punkt paa Socialdemokratiets Program, som har staaet der næsten lige saa længe, som vi overhovedet har udsendt et Program. I Punkt 11 i vort nuværende Program findes Kravet om Afskaffelse af militære og gejstlige Retter; dette opfyldes altsaa nu for saa vidt, som vi faar de militære Retter afskaffet. Vort Krav derom blev yderligere præciseret i det Arbejdsprogram, som vi vedtog sidste Efteraar, de bekendte 18 Punkter, hvor vi i Punkt 3 kræver Afskaffelse af Krigsretterne. Det er altsaa et gammelt Krav, som har ligget og vokset i Befolkningen, indtil Spørgsmaalet er blevet modent til Løsning. Thi jeg gaar ud fra, at det nu er modent til Løsning, og at det ogsaa vil blive løst nu, saaledes at vi kan faa dette Strids-spørgsmaal ud af Verden, som har givet Anledning til megen Utilfredshed og megen Kritik gennem Aarene.

Jeg skal ikke inklade mig paa at rose Lovforslaget, saa meget mindre som jeg selv har været Medlem af Kommissionen og været med ved Udarbejdelsen af det, men jeg tør dog nok sige, at Forslaget er godt, klart og forstandigt, og at enhver, der sætter sig ind i det, vil kunne se, at det er et Forslag, som virkelig byder en god Løsning af Opgaven. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at det skifter Sol og Vind lige mellem Militæret og det borgerlige Liv. Det giver fuldt ud Militæret, hvad dets er, saaledes at Militæret ikke vil faa nogen som helst Grund til at beklage sig over, at den Retspleje, som naturligvis ogsaa er nødvendig indenfor Hæren, ikke kan fyldestgøres paa en god Maade. Det giver tillige det borgerlige Liv, hvad der tilkommer det, idet det er den borgerlige Ret, der kommer til at gælde ogsaa for Militæret med de enkelte Afvigelser, som Forholdenes Natur maa siges at gøre nødvendige.

Jeg tror, at der ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vil blive skabt en Tillid til Retsafgørelserne paa dette Omraade, som hidtil i høj Grad har været savnet. Der har meget hyppigt og ikke mindst fra mit Partis Side været fremsat en stærk Kritik af Krigsretternes Afgørelser. Det er meget hyppigt, at vi har haft Anledning til at paapege, at disse Afgørelser ikke var af en saadan Natur, at de skabte Tillid i den almindelige Befolkning til, at Afgørelserne var fuldt ud retfærdige. Jeg haaber, som sagt, at der her-efter vil blive fuld Tillid til, at de Domme